

Mälaren Runt 2018

Idea päiväretkestä Ruotsiin tuli kun hain Tukholman Chapterin yhteystietoja heidän kotisivuiltaan. Silmiin pisti ajotapahtuma, josta en ollut koskaan kuullutkaan: Mälaren Runt. Noin 260 km mittainen ajelu Tukholman länsipuolella olevan Mälaren-järven ympäri. Lisäksi Tiina olisi töissä koko viikonlopun, joten mulla oli ikään kuin ”vapaa” viikonloppu.

Laitoin viestiä heidän dirikalleen Bentgtille ja kysyin lupaa liittyä joukkoon. Hän kertoi monen menevän Göteborgin rallyyn samana viikonloppuna, mutta uskoi heiltäkin lähtevän osallistujia järvenkiertoon ja lupasi paikan jonosta. Kerroin ideasta Sastamalan keikalla muille turkulaisille. Jenni ja Toni olivat heti valmiita. Muitakin kiinnostuneita oli, mutta tällainen extempore-lähtö vajaan viikon varoitusajalla rajoitti lähtijöitä. Lähetin myös viestin Tampereen Chapteriin, mutta kiinnostuneita ei tuntunut olevan.

Sain liput Finnlinesiltä Naantalista Kapellskäriin. Kannattaa muuten varata liput vähintään viikkoa ennen, sillä hinta nousee merkittävästi sen jälkeen. Toisaalta saimme hyödynnettyä kesätarjouksen – kaksi buffet-ateriaa molemmilla matkoilla eli iltaruoka ja aamiainen kuuluivat pakettiin.

Perjantai-iltana oli Naantalissa kylpylässä FHW-talkooruokailu ja siitä oli hyvä lähteä matkaan ”rekkalautalla” 22:30. Turun laivaan emme olisi ehtineetkään. Satamassa oli vain yksi motoristi meidän lisäksi. Joku nuorimies kyykkypyörällä. Laivaan päästyämme tämä motoristi kyseli ohjeita ”mopon” kiinnitykseen. Kävi ilmi, että hän on menossa ensimmäistä kertaa yksin moottoripyörällä viikon reissulle Tanska-Saksa -maisemiin takanaan vain 1000 km ”isolla” pyörällä. Ja lisäksi TUMP:in jäsen ja monta yhteistä tuttua. Laivalla kutsuimme samaan pöytään ja keskusteltavaa riitti hyvin. Ehdotin vielä, että hän tulisi jonon jatkoksi, kun aamulla lähdemme kohti Tukholmaa.

Aamu oli lämmin, mutta jo hieman syksyä aistittavissa. Ajoimme kosteaa E18-tietä alkumatkan kodinraahaajien perässä. Reilun 10 km jälkeen Furusundin liittymästä vasempaan ja pääsimme jarrumiehistä ja kaahareista eroon. Mahtava tie. Mutkaa, mäkeä ja merenrantaa. Merestä nouseva usva kimmelsi aamuauringon säteissä. Eikä muuta liikennettä. Muutama metsäkauris, mutta niitähän Ruotsi on täynnä. Varovasti, mutta täysillä nauttien.

Hieman ennen Åkersbegråa lyhyt tauko ja toivotimme Lassille hyvää matkaa. Seuraava etappi hänellä oli airbnb Kööpenhaminassa, joten ”poljettavaa” riitti koko päiväksi. Me jatkoimme mutkaista tietä Vaxholmiin aamukahville. Pieni ylimääräinen lenkki Bogesundin linnan kautta on vaivan arvoinen. Hieno mutkatie ja erikoisen näköinen ilmestys.

Vaxholm on pieni, idyllinen kesäkaupunki, jossa hyviä kahviloita. Kiirehän meillä ei ollut, joten ehdimme nauttia kahvit kakkuineen ja kävellä rantakadulla. Kello oli vasta hieman yli kahdeksan ja tapaaminen Tukholman diilerin pihalla kello 10:00.

Liikenne Tukholman keskustan ohi sujui ilman ruuhkia ja kahden pyörän letkalle pääsimme helposti E4-tien 152-liittymästä Murmästare-kadulle.

Liikkeen pihaan tulimme sopivasti varttia ennen. Vain pari pyörää paikalla, mutta ovien avauduttua jo parikymmentä. Jenni ehti tehdä löytöjä Probiken vaatesastolta – tähän on Ruotsin suurin MC-putiikki. Löysimme myös tuttuja parin viikon takaisen Naantalien rallin osallistujista.

10:30 olimme valmiita lähtöön. Past director Göran kertasi tärkeimmät ohjeet ja lähdimme muodostelmana kohti Södertäljeä. Tämä Mälaren runt on Ruotsin suurin ajotapahtuma, jossa osallistujia vuosittain 15000 – 20000. Huippuvuotena jopa 25000 motoristia. Tänä vuonna sää oli mitä parhain – aurinkoinen 22 C – ja osallistujia odotettiin noin 20000. Ja tämä oli jo 33. kerta, kun tapahtuma järjestettiin.

Varsinainen lähtö tapahtuu Solnasta 11:00, mutta tapahtuma on kaikille avoin ja matkalle voi lähteä mistä ja koska vain. Osa tuntui jopa ajavan reitin ”väärään” suuntaan – siinähän saa olla käsi pystyssä koko ajan. Väkeä oli reitin varrella vilkuttamassa tasaisesti, jopa metsätaipaleilla. Mukana rantatuolit, termospullot ja muuta evästä sekä tietysti ruotsalaisittain iloista mieltä. Kaikki tuntuivat pitävän näkemästään.

Göran veti hienosti letkaamme. Ajoimme pääosin tätä hyvin merkattua reittiä, joka pyrki välttämään pääteitä, mutta jossain kohdin ohitimme pullonkaulat omia reittejä. Ihan täysin se ei onnistunut, sillä ennen Södertäljeä jarruna ollut Gold Wing oli taas tukkeena keskustan jälkeen, vaikka kiersimme oletetun ruuhkapaikan.

Ensimmäinen tauko oli Malmbyn kohdalla noin tunnin ajon jälkeen. Pyörät parkkiin, reput mukaan ja istumaan piknikille ja katselemaan ohiajavia pyöriä. Niin, kukaan ei kertonut meille, että omat eväät mukaan. Olimme syöneet aamiaisen laivalla viiden jälkeen ja nyt oli pian keskipäivä. Taukopaikoilla on kuulemma niin kovat ruuhkat, ettei sinne kannata mennä. Samaan paikkaan pysähtyi suomalaispyörä isä-poika-yhdistelmällä. Kävi ilmi, että on Pohjanmaan Chapterista ja tuttu monien turkulaisten kanssa yhteisiltä USA-matkoilta: Rauli ja Tuula, Saariset, Pajut ...

Göran lähti sukulaisia moikkaamaan – on ajanut tarpeeksi monta kertaa tämän lenkin – ja meidän veturiksi tuli Naantalista tuttu Tommy. Joku toinenkin siinä oli kakkosmiehenä, mutta ei auttanut kaksikaan kipparia, sillä jossain liittymässä ”eksyimme” moottoritiele. Näimme muun letkan nautiskelevan pieniä mutkateitä ja kartalle pääsimme vasta vähän ennen Eskilstunaa. Täällä oli iso alue varattu taukopaikaksi, mutta senkin ohitimme ruuhkia välttääksemme. Varmasti ihan oikea valinta.

Pysähdyimme muutamaa kilometriä myöhemmin Kvicksundin läppäsillan viereen. Ruuhkaa sielläkin, mutta saimme ravintolan edestä kahvia, sämpylää ja kakkua. Hiukan alkoi jo huikoa, mutta nyt tilanne korjaantui. Myyntipöytä oli tuotu ulos ja kauppa kävi nopeasti. Paitsi, että tämä kännykällä maksaminen (Swish) vei aikaa paljon enemmän kuin käteisen käyttö, kun pitkä numerosarja piti syöttää puhelimeen.

Tässä kohtaa ryhmämme oli kutistunut kahdeksaan pyörään. Osa lähti omaa vauhtia ja toisilla ei ollut tarkoituskaan olla mukana kuin alkumatka. Jatkoimme pohjoiseen kohti Västeråsia. E18-tiellä nopeus nousi 120 ja letkamme alkoi revetä, kun ryhmämme mokkasiinimies ilman hanskoja ei saanut pyörästään irti kuin 100 km/h – liekö syy pyörässä vai miehessä. Letkassa ei omia ohitella ja väliin pääsi muutama vieras.

Västeråsin jälkeen piti siirtyä takaisin vanhalle valtatielle, mutta ehkä meidän onneksemme Stockholm Chapterin väki lähti väärästä liittymästä kai takaisin motarille. Me seurasimme edelläni ollutta vierasta ja jatkoimme virallista reittiä. Tämän jälkeen emme enää nähneet omaa ryhmäämme. Saimme ajaa rauhassa omaan tahtiimme ja pitää tauot tarpeen mukaan. Ihan hyvä näin, totesimme.

Enköping oli seuraava kaupunki ja reitti kulki suoraan läpi keskustan. Ja kyllä oli täälläkin väkeä katujen varsilla. Tuhansittain. Myös ajeluun osallistuneet motoristit pysähtyivät täällä seuraamaan muiden ajoa. Tämä oli tavallaan myös ”rundin” päätös, sillä tästä eteenpäin monet lähtivät nopeinta reittiä kotiin. Loppumatkan noin 50 km oli ihan mukavaa ajettavaa aina Jakobsbergiin asti, mutta pyöriä tuntui olevan vähemmän. Emme käyneet edes katsomassa ”maalissa” MCE:n kerholla, vaan suuntasimme jo kohti Kapellskärin satamaa.

Aikaa oli vielä reilusti, joten ajoimme samaa 276-rantatietä kuin aamulla ja poikkesimme kahvilla Ljusterön lossirannassa. Tie tuntui aamuistakin paremmalta. Kävimme vielä ennen satamaan menoa Furusundin rannassa. Upea 15-kilometrinen mutkatie monen saaren ja sillan kautta rantaan. Suosittelen. Kuvassa Jenni saa opetusta kesäleirillä olleilta nuorilta näyttävän ”tanssin” askeleista.

Ja suosittelen myös koko Mälaren runt -tapahtumaa. Hienosti järjestetty, upea tunnelma ja kokemuksesta ainutkertainen. En ole tuollaista pyörämäärää ennen nähnyt samassa tapahtumassa.